

REPUBLIKA E KOSOVËS
РЕПУБЛИКА КОСОВО – REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA THEMELORE E MITROVICËS

ОСНОВНИ СУД МИТРОВИЦА –BASIC COURT OF MITROVICA

К.бр. 99/18

У ИМЕ НАРОДА

ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ – Одељење за тешка кривична дела, Председник судског већа Томислав Петровић, са правном секретарицом Јасмином Манојловић, у кривичном предмету против окривљеног Б.Р. из села општина кога брани адвокат из због кривичног дела Разбојништво из члана 329 став 3 у вези става 1 а у вези са чланом 28 КЗРК и кривичног дела Држање у власништву, под контролом и неовлашћено поседовање оружја из члана 374 став 1 КЗРК, по Оптужници Основног тужилаштва из Митровице КТ.І.бр. 126/2018 од 15.10.2017. године, коју заступа Државни тужилац Исмет Ујкани, после одржаног почетног претреса дана 30.10.2018. године, у присуству окривљеног Б.Р. истог дана јавно објавио следећу:

П Р Е С У Д У

Окривљени Б.Р. са надимком од оца и мајке девојачког презимена рођен .....године у граду .....у Немачкој, са пребивалиштем у селу општина са личним бројем ....., Косовар, радник у продавници ауто-делова у завршио средњу економску школу, нежењен, доброг имовног стања, не води се други кривични поступак, налази се у притвору од 18.09.2018. године.

К р и в ј е

I

Што је дана 18.09.2018. године, око 14,15 часова, у ул. у са озбиљном претњом да ће напасти живот и тело другог лица, а у намери да прибави себи незакониту имовинску корист, покушао да присвоји покретну имовину - новац у финансијској институцији .....сувласништво оштећених Б.Х.1 и Б.Х.2 на тај начин што је ушао у локал.....где је био оштећени Б.Х.1 и из појаса извадио оружје - пиштољ типа серијског броја ....., у којем је имао меткове, репертирао исти и

усмерио у лице оштећеног говорећи му: „Брзо паре, пожури брзо, вади паре“, где се оштећени уплашио и сео на под, а потом је окривљени изашао из локала и удаљио се, док га је оштећени Б.Х.2 видео како се окривљени удаљава и питао оштећеног Б.Х.1 шта се десило, а оштећени Б.Х.1 му је рекао да је оружјем покушао да му отме паре, а да је потом оптужени ушао у своје возило „Golf 5“ са регистарским ознакама..... потом је Б.Х.2 пошао за окривљеним и када је видео групу полицајаца, тражио је од њих да зауставе возило које је припадало окривљеном, а полиција је зауставила то возило и ухапсила окривљеног,

- Чиме је извршио кривично дело Разбојништво из члана 329 став 3 у вези става 1 а у вези са чланом 28 КЗРК,

II

Што је дана, у време и на месту као у тачки 1 диспозитива ове пресуде поседовао оружје противно Закону о оружју на Косову бр. 03/Л-143 и то пиштољ марке .....серијског броја .....заједно са једним метком калибра 7,65 мм, а које оружје и муниција му је одузето од стране Полиције,

- Чиме је починио кривично дело Држање у власништву, под контролом или неовлашћено поседовање оружја из члана 374 став 1 КЗРК у реалном стицају са кривичним делом из тачке 1 диспозитива ове пресуде,

На основу члана 4,7, 9, 10, 21 став 1 , 41, 43, 45, 46, 73, 74, 75 став 1 подстав 1.3, члана 76, 80, 83, 329 став 3 у вези става 1 а у вези са чланом 28, члана 374 став 1 КЗРК и члана 248 став 1 у вези става 4, члана 365, члана 450, 453, 463 став 2 ЗКП, члана 2 став 1 тачка 1.5, члана 4 став 2, члана 11 став 1, члана 7 став 2 Закона о правима малолетника, суд га

О С У Ћ У Ј Е

За кривично дело Разбојништва из члана 329 став 3 у вези става 1 а у вези са чланом 28 КЗРК на НОВЧАНУ КАЗНУ у износу од 1000 (хиљаду) еура и на казну малолетничког ЗАТВОРА у трајању од 2 (две) године у коју казну му се има урачунати и време проведено у притвору од 18.09.2018. године па до правноснажности ове пресуде.

За кривично дело Држање у власништву, под контролом и неовлашћено поседовање оружја из члана 374 став 1 КЗРК, на НОВЧАНУ КАЗНУ у износу од 1000 (хиљаду) еура.

Потом суд на основу члана 80 КЗРК оптуженом Б.Р. изриче јединствену казну и то КАЗНУ ЗАТВОРА у трајању од 2 (две) године и НОВЧАНУ КАЗНУ у износу од 1500 (хиљаду и петстотина) еура, а која казна ће се извршити после правноснажности ове пресуде. У ову казну затвора окривљеном ће бити урачунат и притвор одређен му 18.09.2018. године са трајањем до правноснажности ове пресуде.

На основу члана 374 став 3 КЗРК а у вези са чланом 282 став 2 подстав 2.1 ЗКП од оптуженог Б.Р. одузима се оружје – пиштољ марке _____ серијског броја .....заједно са једним метком калибра 7,65мм.

ОБАВЕЗУЈЕ се оптужени да плати трошкове кривичног поступка у износу од 300 (триста) еура, а на име судског паушала износ од 150 (стопедесет) еура, као и на име накнаде жртвама злочина по Закону број 05-L-036 износ од 100 (сто) еура за оба кривична дела, све у року од 15 дана по правноснажности ове пресуде под претњом принудног извршења.

Оштећени Б.Х1 и Б.Х.2 се упућују на грађанску парницу ради остварења одштетног захтева.

Образложење

Оптужницом КТ.І.бр. 126/2018 од 15.10.2017. године Основно тужилаштво у Митровици, Одељење за тешка кривична дела, оптужило је Б.Р. за кривично дело Разбојништво из члана 329 став 3 у вези става 1 а у вези са чланом 28 КЗРК и кривично дело Држање у власништву, под контролом и неовлашћено поседовање оружја из члана 374 став 1 КЗРК.

Основни суд у Митровици, Одељење за тешка кривична дела је као стварно и месно надлежан поступао у овом предмету на начин да је заказао и одржао почетни претрес. Почетни претрес је одржан у присуству Државног тужиоца Исмет Ујканија, оптуженог Б.Р. и његовог браниоца _____ као и оштећених Б.Х.1 и Б.Х.2 На овом почетном претресу оптужени Б.Р. је признао своју кривицу за оба кривична дела и то за кривично дело Разбојништво из члана 329 став 3 у вези става 1 а у вези са чланом 28 КЗРК те за кривично дело Држање у власништву, под контролом или неовлашћено поседовање оружја из члана 374 став 1 КЗРК у реалном стицају са кривичним делом Разбојништва из става 1 диспозитива оптужнице.

Председник већа је након што је оптужени признао кривицу поступио по члану 248 став 1 Закона о кривичном поступку Републике Косово, па након што је утврдио да је оптужени разумео природу и последице признања кривице, да је признање дао добровољно и после довољно консултација са својим браниоцем, те да је признање кривице подржано чињеницама у вези са случајем који је описан у оптужници и са материјалом који је Државни тужилац презентовао уз оптужницу, те са исказима сведока предложених од Државног тужиоца, а саслушаних током истраге, као и то да оптужница не садржи правне грешке или погрешан приказ чињеница, суд је на записнику о рочишту за почетни претрес донео решење којим је прихватио признање кривице од стране оптуженог Б.Р. и то за оба кривична дела описана у оптужници КТ.І.бр. 126/2018 од 15.10.2018. године.

Спроводећи начело контрадикторности Председник већа је поступио по члану 248 став 2 ЗКП и позвао Државног тужиоца и браниоца оптуженог да дају своје мишљење у вези са признањем кривице оптуженог.

Изјашњавајући се о признању кривице Државни тужилац је на почетном претресу поред осталог изјавио: Како у списима предмета постоје докази формални и материјални и у оптужници су предложени да се изведу као докази, а то су изјаве оштећених са својством сведока Б.Х.1 и Б.Х.2 потом материјални докази, као што су Извештаји официра полиције Ф.О. који је оптуженог лишио слободе одмах после извршења кривичног дела и одузео му ватрено оружје које је употребио за извршење кривичног дела Разбојништво као и друге доказе. Предложио је суду да прихвати признање кривице од стране оптуженог пошто је његово признање подржано доказима који се налазе у списима предмета.

Бранилац оптуженог адвокат је изјашњавајући се о признању кривице оптуженог поред осталог навела: После консултација са мојим брањеником Б.Р. који је обавештен о последицама и бенифитима признања кривице за кривична дела описана у диспозитиву оптужнице КТ.бр. 126/18 од 15.10.2018. године мој брањеник је признао кривицу на добровољан начин, без икаквог притиска и за оба кривична дела означена у оптужници. Паралелно са тим исказао је своје кајање за почињена кривична дела, затражио опроштај од оштећених. Предлажем суду да прихвати признање кривице оптуженог, обзиром да ово признање има подршку и у доказима који се налазе у списима предмета. Предлажем суду да приликом одлучивања о врсти и висини казне примени одредбе о ублажавању казне из члана 75 став 1 подстав 1.1, 1.2 и 1.3 КЗРК. Пошто је кривично дело из става 1 диспозитива оптужнице остало само у покушају то предлажем и примену члана 28 КЗРК који такође говори о ублажавању казне. Предлажем и примену одредбе члана 76 КЗРК. Предлажем суду да као олакшавајуће околности на страни оптуженог узме његову младост, он је млађи пунолетник, његову добру сарадњу са судом, добровољну предају полицији и добру сарадњу током истраге, његово признање кривице, изражено кајање, чињеницу да раније није осуђиван за неко друго кривично дело, те да је кривично дело из тачке 1 диспозитива оптужнице остало у покушају, да оштећенима није изазвана никаква материјална штета. Предлажем суду да при изрицању врсте и висине казне према оптуженом примени правила о ублажавању казне из члана 74 став 3 подстав 3.6, 3.8, 3.9, 3.10, 3.11 и 3.12 КЗРК. Оптужени је у време извршења кривичног дела био млађи пунолетник, па треба применити члан 2 став 1 подстав 1.5 Закона о правима малолетника и лица животне доби између 18 и 21 године које Закон проглашава за млађа пунолетна лица. Оптужени је у време извршења кривичног дела имао 18 година и четири месеца. Своје предлоге везане за одлуке суда о казни према мом брањенику заснивам на члану 4 став 2 Закона о правима малолетника. Такође предлажем суду да узме у обзир и одредбу члана 11 став 1 као и члана 60 став 2 Закона о правима малолетника. Сматрам да има основа да се у овом поступку према Б.Р. примене одредбе Закона о правима малолетника, као и мишљење Врховног суда Косова од 14.02.2014. године. Оптужени Б.Р. је приликом признања кривице исказао своје кајање због почињених кривичних дела и упутио извињење оштећенима Б.Х.1 и Б.Х.2

Након што је Председник већа саслушао ставове браниоца оптуженог и Тужиоца у вези са признањем кривице оптуженог и оценио да су испуњени сви услови из члана 248 став 1 подстав 1.1, 1.2, 1.3 и 1.4 ЗКП за ваљаност признања кривице оптуженог, то је сагласно томе донео решење и прихватио признање кривице оптуженог. Суд је при оцени признања кривице оптуженог закључио да се оно темељи на исказима оштећених Б.Х. и Б.Х.2 као и на материјалним доказима који су предложени од Државног тужиоца да се изведу на главном претресу. Ти докази нису изведени јер је дошло до признања кривице, али су од суда третирани на начин да се у

овој пресуди даје крађи осврт на њихов најбитнији садржај уз придавање им значаја да служе као потпора признању кривице оптуженог.

Суд је нашао да је признање кривице од стране оптуженог Б.Р. дато на добровољан начин, да је оптужени разумео бенифите и последице признања кривице. Поред тога суд је утврдио да оптужница не садржи ни једну јасну повреду Закона или фактичку грешку, па је и из тих разлога прихватио признање кривице које је суду дао оптужени.

Суд је из признања кривице од стране оптуженог и доказа означених у оптужници, а у кратким цртама презентованих у овој пресуди утврдио да је доказана теза оптужбе да је оптужени Б.Р. починио кривична дела означена у диспозитиву ове пресуде.

Суд даје приказе дела исказа саслушаних сведока, те крађи садржај материјалних доказа, а онда ће дати јединствену оцену свих ових доказа.

Тако и конкретно сведок са својством оштећеног Б.Х.1 је током истраге, а пред радницима полиције који су поступали по овлашћењу Државног тужиоца изјавио поред осталог и следеће: Дана 18.09.2018. године око 14,10 часова радио сам на свом радном месту у фирми која се налази у ул. У. Дошло ми је једно лице и рекло ми: „Желим да повучем новац“ и питало ме колико новца имам. Ја сам му одговорио да ћемо му удовољити захтеву и затражио сам да ми да његов број да би могао да повуче новац. То лице ми је рекло да гледа у телефон и да му тај број још није стигао. То лице је дан раније око 18,00 часова долазило у исти локал где радим. Било је то пред крај радног времена. То лице ми је рекло да жели да повуче неки новац, али да нема број. Износ који жели да подигне је 3000 еура. Ја сам му рекао да дође сутра-дан. Нешто касније пошто ме је то лице питало колико новца имам, иза чега сам му ја затражио број, лице је извадило пиштољ из појаса, репертирало га и усмерило у правцу мог лица претећи ми и захтевајући да му одмах дам сав новац. Ја сам у том моменту сео на под. Лице је имало у руци мало оружје, пиштољ. Лице је било старости око 20 година. Преживео сам тежак стрес тим поводом.

Саслушан као сведок, са својством оштећеног, Б.Х.2 је на полицијском записнику бр. 2018-ВС-849, без датума, полицијској служби поред осталог изјавио следеће: Дана 18.09.2018. године око 08,00 часова отворио сам своју канцеларију у којој радим у фирми . Негде око 12,00 часова дошло је једно лице које нисам познавао и питало ме да ли имам 1500 еура јер треба да му пристигне неки новац, али да му не приспева број на који му је телефоном послат. Ја сам му одговорио: „У реду је, имам новац, али кад ти стигне број ја ћу ти дати паре“. Лице је изашло вани, а после 20 минута се вратило казујући ми: „Број ми још није стигао“. Сели смо и разговарали, а ја сам током разговора посумњао да је ово лице сумњиво. Уочио сам га да се неколико пута креће око моје фирме . Ја сам отишао до банке, а у канцеларији је остао мој брат Б.Х.1. Кад сам се вратио у канцеларију чуо сам један пуцањ и видео то исто лице које сам раније срео. Ушао сам у канцеларију и питао мог брата шта се десило, а он ми је рекао да је опљачкан уз употребу оружја. Ја сам одмах изашао вани, затражио помоћ полиције, пријавио им оружану пљачку, а они су одмах ухапсили то лице. То лице је Б.Р..

Сведок Р.М. је Регионалној полицији у Митровици на записнику од 18.09.2018. године у случају број 2018-ВІ-110 поред осталог изјавила: Ја познајем Б.Р. Са њиме сам у љубавној вези која траје четири-пет месеци. Тог дана нас двоје смо заједно изашли у град Митровицу. Б.Р. је узео једно возило од „Rent a car“ и то „Golf 5“ тамне боје. Тим возилом смо се прошетали градом и зауставили га близу фирме . Ту смо стигли око 12 сати. Б.Р. је изашао из возила и рекао да иде да узме неке паре које му је тетка послала из иностранства. Ја сам остала у возилу поред којег је у једном моменту прошао полицајац и рекао ми да померим возило. Ја то нисам могла да учиним, чекала сам Б.Р. који је кад се вратио отишао возилом са тог места. После смо се опет вратили и он је поново ушао у . а после мало времена је дошао трчећи док је за њим јурио један човек, ушао је у возило и наставио возилом да се креће да би га убрзо потом полиција зауставила на путу и одузела му један пиштољ. Б.Р. ми није рекао шта се десило у .

Сведок Г.О. је на записнику број 2018-ВІ-110 од 18.09.2018. године полицији која га је саслушавала по одобрењу Државног тужиоца поред осталог изјавио: Ја Б.Р. познајем две-три године, јер долази код мене у продавницу и купује фотроле за телефон и др. Пре месец дана Б.Р. који је син из села је дошао у моју продавницу мобилних телефона и тражио ми један телефон „X10“. Ја нисам био у продавници, ту је била моја супруга која ме је назвала и рекла да је дошао син из села свиђа му се телефон „IPHON X10“, међутим, нема новац па жели телефон на вересију. Рекао сам жени да сама одлучи да ли ће му дати телефон уз касније плаћање. Моја жена му је дала тај телефон који је коштао 900 еура. Потом ме је назвао Б.Р. и рекао ми чим нешто продам у продавници донећу ти мало по мало новца. После недељу дана дошао је син са својом вереницом и тражио ми један телефон „IPHON 8+“ који има фотографије и уређује фотографије. И овај телефон је тражио на вересију. Рекао сам му да телефон кошта 750 еура, а да заједно са оних 900 еура мени прави велики дуг. Они су узели „IPHON 8+“ уз услов да ми после неког времена донесу „IPHON X10“ да би њих двоје имали исте телефоне, а мени да плате разлику. После недељу дана кад сам купио један „X10“ који је коришћен позвао сам их на телефон. Они су дошли, узели „X10“ и захтевали од мене да им оставим телефон „IPHON 8+“ док не пренесу своје фотографије. После недељу дана су ме позвали на телефон и рекли ми да ће да задрже сва три телефона и то два телефона „IPHON X10“ и један телефон „IPHON 8+“, а потом су ми остали дужни 2570 еура до 19. или 20.09.2018. године. Б.Р. је данас узео од мене возило. Био је сам у моменту узимања возила од мене. Узео је од мене возило „Golf 5“ произведену 2004. године сиве боје, са регистарским таблицама ..... Кола сам му дао да би како ми је рекао прошетао са девојком уз договор да ће ми кад ми врати возило донети и паре за телефон. Ово возило је моје, а купио сам га од једног друга из Приштине. Немам уговор о куповини возила, али продавац се зове Б.Р.2. Возило сам платио 5300 еура, али немам папире да то потврдим. Ја познајем Б.Р. девојку као фигуру, видео сам је кад је са Б.Р. код мене долазила у продавницу. Б.Р. ми и даље дугује 2570 еура за телефоне. Ја сам рекао његовом брату да ми он дугује тај новац.

Из Полицијског извештаја полицајца Ф.О. се утврђује следеће: Дана 18.09.2018.године око 14,15 часова, док смо се ја и колега Ф.С. кретали улицом ..... чули смо повике једног лица које каже: „Еј зауставите то возило“, а уз то то лице и трчи иза возила „Golf 5“ сиве боје са регистарским ознакама ..... које је било у покрету. Ми смо потрчали и зауставили то возило, а лице које је трчало за возилом нам је рекло возач тог возила има оружје. Ја пошто сам приметрио да је лице наоружано

питао сам га где му је оружје, а о томе да ово лице има оружје обавестио сам и свог колегу Ф.С. То лице је кренуло руком према свом појасу, а ја сам успео да му блокирам руку да не извади пиштољ пошто је прозор на возилу на страни возача био отворен чинећи напоре да спречим осумњиченог да нешто покуша. Ја сам му извукао пиштољ из појаса, а оружје је било припремљено за дејство, јер је метак био убачен у цев и спреман за опаљење. Ради се о пиштољу типа _____ са мецима калибра 7,65 мм и серијским бројем ..... Потом смо, након што је то лице угасило рад мотора возила, истоме одузели кључеве, лице извели из возила, извршили његов спољашњи преглед и везали га лисицама. Са тим лицем у возилу је била и његова девојка Р.М. Ово осумњичено лице је према информацијама које смо добили од радника ..... покушало да изврши разбојништво у наведеној банци. Потом је дошло наше полицијско возило и преузело осумњиченог.

У истражном информативном извештају Полицијске станице јужног дела града Митровице од 18.09.2018. године стоји поред осталог написано и следеће: Дана 18.09.2018. године око 14,20 часова добили смо информацију да је у ул. ....у близини маркета _____ дошло до пуцања из ватреног оружја. Отишли смо тамо на лицу места и ту срели полицајце Ф.О. и Ф.С. који су зауставили једно возилом марке „Golf 5“ сиве боје са регистарским таблицама ..... У возилу је била једна девојка, док је полицајац Ф.О. одузео једна пиштољ од осумњиченог. Сазнали смо да се случај десио у ..... близу економске банке. Ту смо добили сазнање од радника _____ да је једно лице око 14,20 часова ушло у просторније _____ и уз претњу пиштољем тражило новац.

Из Потврде о привремено одузетим стварима се утврђује да је од оптуженог дана 18.09.2018. године привремено одузет пиштољ типа _____ серијског броја ..... као и један метак калибра 7,65 мм и један оквир за тај пиштољ. Лице од кога је одузет пиштољ је Б.Р. са личним бројем ..... из села _____ општина _____.

Из Потврде без броја, а издате од службеника полиције Х.Т. од оптуженог је одузето возило „Golf 5“ TDI сиве боје регистарских таблица .....

Из Потврде о привремено одузетим стварима се види да је полицајац Х.Т. одузео од оптуженог Б.Р. један телефон „IPHON X“ серијског броја ..... и једну картицу IPKO за телефонски број .....

Из Извештаја о увиђају на лицу места стоји назнака радника полиције .Ф.Ф. и А.С. следеће: Увиђај је отпочео у 14,43 часа у ул. ....у филијали..... Десио се случај у којем је жртва Б.Х.1 радник Филијале ..... Вршиоци увиђаја су дали опис унутрашњости простора ..... те назнаку да је лице места фотографисано и да је сачињена фотодокументација унутрашњости и околног простора канцеларије..... Након што су ови службеници полиције извршили контролу снимака са безбедоносних камера, а у присуству радника..... Б.Х.1 запазили су да је осумњичени био наоружан пиштољем, да није пуцао из оружја и да је се удаљио у правцу улице..... На крају увиђаја на лицу места отишли су до места где је било паркирано возило које је у време догађаја користио осумњичени. У питању је возило „Golf“ сиве боје са регистарским ознакама ..... а које је у нашим полицијским списима означено ознаком Д1. Извршен је детаљан преглед тог возила и у њему нађене неке ствари.

Из фотодокументације коју је сачинила Полиција на месту увиђаја суд је и непосредно визуелно утврдио изглед лица места, просторија .....као и возила којим се тога дана послужио оптужени и са чије предње стране се јасно виде регистарске ознаке чија се назнака даје у полицијским извештајима, а то је да возило носи регистарске ознаке .....

Из извештаја о криминалној прошлости оптуженог се види да је полицијска служба против оптуженог у предмету 2017-BD-959 од 09.09.2017. године подносила пријаву за лаку телесну повреду, те да је у предмету бр. 2017-BD-1129 подносила прекршајну пријаву против Б.Р.

Судска пракса је за осуђујућу пресуду дефинисала стандард доказа ван разумне сумње. Према опште прихваћеном становишту докази ван разумне сумње су докази на основу којих се може поуздано закључити да постоји већи степен вероватноће да је оптужени починио кривично дело.

Суд је имао у виду и ценио све доказе приложене уз оптужницу, али ће у овој пресуди образлагати само доказе који се односе на одлучне чињенице и износити закључке само о чињеницама које су од суштинске важности за одлуку. Позитивно право Косова и његов Кривични закон предвиђа принцип слободне оцене доказа који је једино ограничен принципом законитости доказа, што значи да је оцена доказа ослобођена формално-правних правила која би *a priori* одређивала вредност појединих доказа. Успостављајући овај принцип законодавац је дао неопходну слободу судској власти.

Након свестране и пажљиве оцене свих доказа појединачно и све њих у њиховој међусобној вези, те након тога довођењем у везу ових доказа са признањем кривице од стране окривљеног суд је битне чињенице овог случаја оценио као доказане. То су по оцени суда одлучне чињенице на основу којих се може успоставити логична веза ових доказа са признањем оптуженог и тако недвосмислено закључити да је оптужени Б.Р. у време и на начин описан у оптужници починио кривична дела за која се оптужницом терети.

Пресуда у свом наставку даје појашњење статуса оштећених у овом кривичном поступку и то Б.Х. и Б.Х.2 указујући на следеће битне чињенице које опредељују њихов положај у овом кривичном поступку.

Оштећени Б.Х.1 и Б.Х.2 присуствовали су почетном претресу, дошавши на позив суда и све то при чињеници да одредбе Закона о кривичном поступку не садрже обавезу суда да их у овој фази кривичног поступка позива. Они нису током истраге истакли свој имовинско-правни захтев. Тај захтев су истакли на почетном претресу, али на начин који није саобразан члану 218 Закона о кривичном поступку, па је суд одлучио да их упуту на грађанску парницу уз поуке о детаљима могућих радњи с тим у вези. Суд им је ове поуке дао уз забележбу на записнику о главном претресу.

Оцењујући правно утврђено чињенично стање суд је на основу презентованих доказа и признања окривљеног закључио следеће: Да је оптужени Б.Р. дана 18.09.2018. године око 14,15 часова у ул.....у .....у озбиљну претњу да ће напасти на живот и тело другог лица, а у намери да себи прибави противзакониту имовинску корист покушао да присвоји покретну имовину – новац, власништво финансијске институције

.....која институција је сувласништво оштећених Б.Х.1 и Б.Х.2 . Ове радње оптужени је по закључцима суда предузео на тај начин што је ушао у службене просторије.....где је био оштећени Б.Х.1 ,уперио свој пиштољ типа серијског броја .....у лице оштећеног Б.Х.1. У цеви тако уперено пиштоља стајао је раније убачен метак од стране оптуженог, што је пиштољ чинило приправним за дејство. Након што је уперео пиштољ у оштећеног Б.Х.1 захтевао је од њега да му одмах, брзо преда новац. Оштећени Б.Х.1 је уплашен сео на под, а окривљени је изашао из просторија у намери да побегне и удаљио се. Међутим, Б.Х.2 је уочио бежање оптуженог из просторија и пошао је за њим, па кад је видео два полицајца на улици затражио је њихову помоћ молбом да зауставе возило оптуженог, што су они и учинили, а потом и ухапсили оптуженог Б.Р.

При извршењу овог кривичног дела оптужени је као средство извршења имао код себе и пиштољ типа серијског броја..... са једним метком калибра 7,65 мм.

Оценом изведених доказа и довођењем те оцене суда у везу са признањем оптуженог суд је закључио да су у радњама оптуженог садржана сви битна, субјективна и објективна обележја бића кривичних дела Разбојништво у покушају из члана 329 став 3 у вези става 1 а у вези са чланом 28 КЗРК, те сва објективна и субјективна елемента бића кривичног дела из члана 374 став 1 Кривичног закона Републике Косово. Кривично дело Разбојништава описано у ставу 1 диспозитива оптужнице је остало у покушају. Да је то тако утврђује се и из исказа сведока са својством оштећених Б.Х.2 и Б.Х.1 који говоре о употреби пиштоља од стране оптуженог на начин изнет у предњем делу ове пресуде.

Ценећи психички однос оптуженог према почињеним кривичним делима суд закључује да је он оба кривична дела извршио са директним умишљајем. По оцени суда директни умишљај код учиниоца постоји онда када код њега постоји свест о свим обележјима кривичног дела и када је он хтео извршење тог дела. Наиме, у конкретном случају оптужени Б.Р. као извршилац ових кривичних дела је по оцени суда у време извршења оба кривична дела имао предству о свим околностима тих дела, био је свестан својих радњи, узрочних веза тих радњи са последицом, свестан је саме последице, места, времена и начина извршења кривичних дела, као и свих других околности ових кривичних дела. По оцени суда вољна компонента директног умишљаја састоји се у хтењу Б.Р. да својом радњом вађења пиштоља из појаса, репертирањем истог, што на језику лаика значи убацивање метка у цев чиме се пиштољ доводи у приправно стање за испалење метка, па потом пиштољ у тако припремној фази за употребу усмерава према лицу оштећеног Б.Х.1 и тражи да му овај брзо преда новац. Оптужени је тако директним умишљајем који се састоји у хтењу оптуженог да својом радњом оствари забрањену последицу у условима постојања свих околности којих је свестан и које имају обележје кривичног дела преузео радњу коју је тужилац у оптужници означио као радњу кривичног дела Разбојништво из члана 329 став 3 увези става 1 а у вези са чланом 28 КЗРК. Исто тако оптужени је радњом држања у власништву, под контролом и неовлашћено поседовање оружја остварио све битне субјективне и објективне елементе бића тог кривичног дела, па је по уверењу суда одржива теза оптужбе и за постојаност кривичног дела које описује оптужница у свом диспозитиву 2, тј. кривично дело Држање у власништву, под контролом и неовлашћено поседовање оружја из члана 374 став 1 КЗРК.

Докази и признање оптуженог наводе суд на закључак да је он био тај који је дана 18.09.2018.године око 14,15 часова у ул.....уз озбиљну претњу да ће напасти на живот и тело другог лица, а у намери да за себе прибави противправну имовинску корист покушао да присвоји покретну имовину – новац у финансијској институцији.....

По становишту позитивног права Косова кривица окривљеног постоји ако је он у време када је учинио кривично дело био урачунљив и поступао са умишљајем, то јест био је свестан или је био дужан и могао бити свестан да је његово дело забрањено. Поред тога по позитивном праву Косова кривично дело је учињено са умишљајем онда када је учинилац био свестан свог дела и хтео његово извршење.

Такође по становишту позитивног права које је у примени на Косову директан умишљај постоји онда када је учинилац био свестан свога дела и хтео његово извршење. Степен интензитета елемената свести и воље код директног умишљаја је висок. Учиниолац зна да својом радњом остварује све битне елементе бића кривичног дела укључујући и последицу чије наступање схвата као реалну могућност. Он је свестан тих елемената приликом извршења дела. Он такође хоће извршење дела. У погледу последице он хоће њено наступање. Умишљај мора постојати у моменту извршења кривичног дела. Код оптуженог Б.Р. тај умишљај је постојао код оба кривична дела, оцена је суда.

По теорији позитивног права Косова, ко са умишљајем започне извршење кривичног дела, али га не доврши казниће се за покушај тог кривичног дела. Довршено кривично дело је основна форма кажњивог понашања. Оно подразумева оствареност свих предвиђених елемената бића конкретног кривичног дела. Један од стадијума у остварењу кривичног дела јесте покушај. Код покушаја на субјективном плану увек мора постојати умишљај, а на објективном плану се захтева да је извршење кривичног дела започето. Дело је започето онда када је дошло до предузимање радње извршење (у целини или делимично), али кривично дело није довршено. Покушај кривичног дела је непотпуно остварење бића кривичног дела. Ту код кривичног дела која у свом законском опису имају последицу (последична кривична дела) недостаје последица. Оптужени Б.Р. је предузео радњу извршења из члана 329 став 3 у вези става 1 а у вези са чланом 28 КЗРК. Он је, наиме, у намери да прибави себи противправну имовинску корист – новац, власништво финансијске институције.....уперио пиштољ у оштећеног Б.Х.1 и уз озбиљну претњу да ће напасти на његов живот и тело, тражио да му оштећени Б.Х.1 преда новац, а кад је оштећени сео на под, оптужени је престао са даљим радњама овог кривичног дела из разлога који су само њему познати, а суд верује да је закључио да исто не може довести епилогу. Међутим, оно што је за суд битно је да је он предузео све битне елементе радње извршења кривичног дела, с тим што је изостала последица, а то је преузимање новца од оштећеног, па зато и суд прихвата становиште Државаног тужиоца да су остварена сва битна обележја радње кривичног дела Разбојништва, али да је ово кривично дело остало у покушају, па је с тога и применљив члан 28 КЗРК.

Суд даје коментар своје одлуке о изреченој казни оптуженом и при томе указује на следеће: оптужени се терети за кривично дело Разбојништво из члана 329 став 3 у вези става 1 а у вези са чланом 28 КЗРК, а који члан предвиђа да ће се оптужени казнити новчаном казном без прецизирања њеног износа и казном затвора у трајању од 7 до 12 година. Члан 28 КЗРК у ставу 3 каже: „Лице које је покушало да изврши

кривично дело казниће се као да је то дело извршило, али се казна може ублажити“. Кад се цитиране одредбе Кривичног закона доведу у везу са предметним случајем да се закључити да је оптуженом Б.Р. суд за кривично дело Разбојништва могао изрећи новчану казну и казну затвора од најмање седам година односно до максималних 12 година. Поред те и такве реалности суд му је изрекао новчану казну за кривично дело Разбојништво у износу од 1000 еура и казну затвора у трајању од две године, а која казна је пуно мања од могуће минималне казне затвора предвиђене у члану 329 став 3 КЗРК. Правни основ за ту и такву одлуку суд је нашао у следећим члановима: прво у члану 75 став 1 подстав 1.3 КЗРК који каже: „Суд може казну смањити испод законског минимума или изрећи блажу врсту казне у случајевима признања кривице ...“.

При оваквој реалности у којој је оптужени признао кривицу и то за оба кривична дела створио је простор да суд примени члан 75 КЗРК и истоме ублажи казну без ограничења у њеном минимуму.

Што се тиче другог кривичног дела тј. кривичног дела Држање у власништву, под контролом или неовлашћена употреба оружја из члана 374 став 1 КЗРК суд је оптуженом изрекао новчану казну у износу од 1000 еура, следећи одредбу става 1 члана 374 КЗРК који каже да ће се свако лице за ово кривично дело казнити новчаном казном у висини до 7500 еура или казном затвора у трајању до пет година. Суд указује на чињеницу да је и овде примењена релативно блажа казна иако се она креће у границама прописане казне, наиме, овде је као максимална новчана казна прописана казна до 7500 еура или казна затвора до пет година. Суд цени да је новчана казна у изреченом износу од 1000 еура повољнија од могуће казне затвора до пет година или новчана казна од 7500 еура.

Поред изнетог суд је при одлучивању о врсти и висини казне према оптуженом имао у виду и одредбе члана 74 став 3 подставови 3.6, 3.8, 3.9, 3.10, 3.11 и 3.12 КЗРК који подставови говоре о томе да суд приликом одмеравања казне узме у обзир, а без ограничавања само на следеће: годиште осуђеног лица, па с тим у вези да ли је лице младо или старо, сарадњу осуђеног лица са судом, доборовољну сарадњу оптуженог лица током истраге, потом признање кривице оптуженог пред судом, кајање од стране оптуженог лица, као и његово понашање након извршеног кривичног дела. Ове подставове из става 3 члана 74 КЗРК суд је довео у везу са чланом 2 става 1 подстав 1.5 Закона о правима малолетника, који даје законску дискрипцију старосне доби лица старијих од 18 а млађих од 21 годину, као што је то случај са оптуженим Б.Р. који је у време извршења кривичног дела имао 18 година и 4 месеца, па га је суд обзиром на ту старосну доб означио као млађег пунолетника. Одредбу овог члана 2 става 1 подстава 1.5 Закона о правима малолетника суд је довео у везу и са одредбом члана 74 став 3 подстав 3.6, 3.8, 3.9, 3.10, 3.11 и 3.12 КЗРК, налазећи простора за њихову заједничку примену. Поред тога суд је имао у виду и одредбу члана 4 став 2 Закона о правима малолетника који говори о примени одредбе овог Закона према лицу које је кривично дело извршило као млађи пунолетник. Суд је такође имао у виду и одредбу члана 11 став 1 Закона о правима малолетника који каже да у кривичном поступку спроведеном према млађем пунолетном лицу које није навршило 21 годину, а за кривично дело извршено као млађи пунолетник суд може изрећи меру или казну сагласно члану 7 овог Закона тј. Закона о правима малолетника. Члан 7 став 2 Закона о правима малолетника говори о мерама које се могу изрећи малолетницима, где се поред осталог предвиђа и могућност изрицања новчане казне, рад у општем интересу, као и

малолетнички затвор, а у ставу 5 овај члан 7 каже: „Кад суд изрекне малолетнику казну затвора до две године или меру упућивања у васпитну установу или васпитно-поправну уставнову до две године, може му изрећи и условну осуду сходно Кривичном закону Републике Косово.

Суд није применио одредбе члана 7 став 2 и 5 Закона о правима малолетника из разлога што сматра да су примењене одредбе Кривичног закона о кажњавању оптуженог за два тешка кривична дела почињена у стицају у довољној мери исказала добру вољу суда према оптуженом уз пун респект чињенице да је он млад човек, да је обећао суду да ће се убудуће понашати на ваљан начин, као и његово искрено кајање које је на суд оставило утисак искрености.

Суд сматра да су следеће чињенице ван сваке сумње:

1. На месту извршење кривичног дела у критично време виђен је оптужени Б.Р.. Видели су га оштећени Б.Х.2 и Б.Х.1 који су затражили помоћ полиције. Полиција је оптуженог одмах лишила слободе. Уз то оптужени је и признао извршење кривичних дела за која се терети.
2. Материјални докази означени у оптужници чији садржај је у битном изнет у овој пресуде упућују на то да је он, Б.Р. био тај који је уз коришћење ватреног оружја које је донео на лицу места покушао да отме новац од сувласника фирме .....Б.Х.1 и Б.Х.2
3. Оптужени Б.Р. је потом покушао да побегне са места извршења кривичног дела и да прикрије своје дело.
4. Оптужени је донео оружје којим је извршио кривично дело на месту извршења дела. Нема доказа који упућују на то да је он имао дозволу за то оружје, нити оправдан разлог да донесе оружје и исто користи на месту извршења кривичног дела тога дана осим да га употреби за извршење кривичног дела Разбојништво.
5. Суд сматра да чињенице у овом предмету откривају да је оптужени Б.Р. иако млад човек поступао окрутно и насилно, уз изазивање великог узнемирења код оштећеног Б.Х.1 који је од страха због упереног му пиштоља у лице од стране оптуженог невољно сео на под.

Како је кривица оптуженог Б.Р. поуздано утврђена, те како нема околности које би искључивале његову кривично-правну одговорност, то га је суд огласио кривим и кривично-правно одговорним и осудио га на казну затвора као у изреци ове пресуде, а притом му у казну затвора урачунао и време проведено у притвору од 18.09.2018. године до дана правноснажности ове пресуде, при чему је имао у виду све околности да казна буде мања или већа, па је закључио да као отежавајуће околности на страни оптуженог постоји:

1. Степен кривичне одговорности. Суд наиме сматра да је оптужени Б.Р. својим радњама исказао висок степен кривичне одговорности и то из разлога што је починио тешко кривично дело уз излагање великој опасности оштећеног Б.Х.1 држећи му уперен пиштољ у лице са метком у цеви

пиштоља, што пиштољ чини врло приправним за опаљење метка. Какав је одраз ова радња Б.Р. имала на психичко стање оштећеног Б.Х.1 говори чињеница да је он видевши уперен пиштољ у лице, од стреса сео на под.

2. Интензитет угрожавања и оштећења заштићеног добра. Суд сматра да је интензитет угрожавања живота оштећеног Б.Х.1 био видно изражен у ситуацији када му је оптужени држао уперен пиштољ у лице са метком у цеви, а у стању јаке раздражености због укупних дешавања уз малу погрешку могло доћи и до опаљења метка, што би се кобно завршило.
3. Мотив извршења кривичног дела. То је по оцени суда жеља да се на врло опасан начин дође до новца.

Од олакшавајућих околности на страни окривљеног суд је узео у обзир следеће чињенице: Оптужени је у време извршења кривичног дела био стар само 18 година и 4 месеца. Дакле ради се о врло младом човеку који је ипак схватио да је погрешно, па је пред судом исказао своје кајање и дао обећање да ће водити рачуна о својим понашањима у будућности. Његово кајање је на суд оставило утисак искренности.

Имајући у виду наведене околности, а посебно признање кривице суд је оптуженом Б.Р. изрекао казне за почињена кривична дела, верујући да су оне примерене обзиром на све оно што је означено као битно код отежавајући и код олакшавајућих околности на страни оптуженог.

Суд оцењује да ће једна оваква изречена му казна бити адекватна у односу на почињена кривична дела, исказану опасност, те кривичну одговорност. Суд верује да ће се са једном овако изреченом казном затвора и јединственом новчаном казном према оптуженом постићи сврха кажњавања и бити од превентивног значаја у односу на друга лица.

У вези са трошковима кривичног поступка суд је своју одлуку засновао на одредби члана 450 ЗКП.

Суд је из напред наведених разлога, а на основу члана 365 ЗКП одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ
Одељење за тешка кривична дела
К.бр. 99/18, дана: 30.10.2018. године

Правна секретарица,
Јасмина Манојловић

ПРЕДСЕДНИК СУДСКОГ ВЕЋА,
Томислав Петровић

ПРАВНА ПОУКА: Против ове пресуде може се уложити жалба у року од 15 дана од дана пријема пресуде Апелационом суду у Приштини, а преко овог суда. Жалба се мора предати у довољном броју примерака и то за другу страну, а један примерак за суд.